

ACTIVITATS DE LA PARRÒQUIA DE SANT ESTEVE DE VILOBÍ D'ONYAR

Acabem d'estrenar la rampa per als minusvàlids amb les respectives baranes de ferro forjat, per a les persones de la tercera edat, en el portal de l'església parroquial.

El projecte fou aprovat abans per la Comissió d'Art Sacre del Bisbat i posteriorment per la secció d'urbanisme de la Corporació Municipal.

L'obra ha quedat francament bé, sembla que ha agradat força a tothom i sobretot resulta molt pràctica.

S'ha fet atenent la normativa vigent sobre la supressió de barreres arquitectòniques en els edificis públics, en atenció a la normalització de la vida corrent dels disminuïts físics.

Era una obra necessària en l'accés al nostre temple parroquial, i crec que s'ha aconseguit de conjuminar amb bona harmonia l'aspecte utilitari amb l'aspecte arquitectònic de l'edifici del segle divuitè.

El finançament de l'esmentada obra, que és de pedra natural de Girona i l'import de la qual passarà el mig milió de pessetes, anirà en parts iguals a càrrec de l'Ajuntament i de la Parròquia, de conformitat amb el Regidor d'Urbanisme.

Per cobrir les despeses corresponents a la Parròquia hi ha oberta una subscripció a la qual són convidats tots els feligresos de la parròquia de Sant Esteve.

El propassat dia 20 de juliol hem celebrat, com cada any, el tradicional Aplec de Santa Margarida.

Com ja és costum ben arrelat, fou un èxit d'assistència i d'amical convivència en els bonics paratges de l'Ermida multisecular.

Enguany, una entitat bancària de la localitat es va brindar a pagar les despeses de l'orquestra-cobla, que, com sempre, va amenitzar els actes populars de la tarda.

Amb motiu d'això els components de la Comissió gestora de l'Aplec acordaren de cedir part dels ingressos econòmics per sufragar les despeses necessàries de conservació del teulat de l'Església parroquial, a la vegada que aquest temple és l'Església mare i enguany els fons estan molt minvats amb les obres de la rampa de l'entrada i altres reparacions necessàries, que s'han hagut de fer.

Finalment, si hi ha diners, hem de renovar del tot l'equip d'amplificadors i altaveus del campanar, ja que els vells han dit prou. Hi eren des de l'any 72 i tots sabem que de vell ningú no passa.

Molta gent els troba a faltar i lamenta que no s'assabenten ni de qui s'ha mort i a qui hem batejat...

I per avui res més. Agraieixo l'avinentsa que m'ha brindat TOSQUIJA per poder-me comunicar amb tots vosaltres, a qui agraeixo també, que m'hàgiu llegit.

Adéu-siau i fins a una altra, si Déu vol.

TOMAS PONS, Rector

